

§ 2. 1. Rachunek „M” prowadzi się w jednej walucie wymiennej wybranej przez posiadacza rachunku spośród następujących walut wymienialnych:

- 1) dolar amerykański,
- 2) marka zachodnioniemiecka,
- 3) frank francuski,
- 4) frank szwajcarski,
- 5) funt angielski,
- 6) szyling austriacki.

2. Środki z tytułu odpisów od wpływów z clearingu z II obszaru płatniczego są gromadzone na dodatkowym rachunku bankowym.

3. W operacjach na rachunku „M”, gdy ich przedmiotem jest kupno-sprzedaż waluty innej niż waluta rachunku „M”, stosuje się kursy kupna-sprzedaży dla dewiz obowiązujące w dniu operacji.

§ 3. 1. Rachunek „M” może być prowadzony jako bieżący lub terminowy. Środki na rachunku bieżącym nie podlegają oprocentowaniu.

2. Rachunek terminowy może być otwarty w razie zadeklarowania kwoty nie mniejszej niż 5.000 dolarów amerykańskich lub jej równowartości w innej walucie wymiennej. Środki na rachunku terminowym podlegają oprocentowaniu w stosunku rocznym w wysokości:

- 1) 3% — dla rachunków rocznych,
- 2) 4% — dla rachunków dwuletnich,
- 3) 5% — dla rachunków trzyletnich.

3. Odsetki od środków na rachunku terminowym oblicza się w walucie rachunku i dopisuje z upływem zadeklarowanego terminu.

4. Środki z rachunku terminowego mogą być na wniosek posiadacza rachunku przenoszone w dniu następnym po upływie zadeklarowanego terminu na bieżący rachunek „M” wraz z oprocentowaniem.

5. Jeżeli w terminie określonym w ust. 4 nie zostanie złożony wniosek o przeniesienie środków z rachunku terminowego ani wydana inna dyspozycja, umowa rachunku terminowego ulega przedłużeniu na taki sam okres i na warunkach obowiązujących w dniu przedłużenia.

6. W razie zadysponowania całością lub częścią wkładu na rachunku terminowym przed upływem zadeklarowanego okresu, oprocentowanie nie przysługuje.

§ 4. 1. Uznanie rachunku „M” kwotą w walucie rachunku następuje po wykupieniu środków dewizowych za złote w kwocie obliczonej według kursu sprzedaży dla dewiz obowiązującego w dniu wykupu na podstawie pisemnego zawiadomienia jednostki handlu zagranicznego określającego wysokość należnego odpisu dewizowego.

2. Wykup środków dewizowych może nastąpić w nieprzekraczalnym terminie 3 miesięcy od daty pisemnego zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. Banki dewizowe realizujące zlecenia płatnicze są zobowiązane do gospodarowania wpływami dewizowymi z eksportu w sposób zapewniający, terminową realizację zleceń finansowanych z rachunków „M”. Środki przeznaczone na pokrycie wypłat z rachunków „M” nie mogą być użyte na realizację innych płatności.

§ 6. 1. Rachunki odpisów dewizowych o charakterze ewidencyjnym zostają zamknięte z dniem 31 grudnia 1986 r. Salda tych rachunków, wykazane na 31 grudnia 1986 r., zostaną skorygowane o wartość zleceń odpisanych w 1986 r., lecz nie zrealizowanych, oraz o wartość środków na rachunkach terminowych i odsetek od lokat — obliczonych za okres do 31 grudnia 1986 r. Skorygowane salda rachunków będą stanowiły podstawę do określenia wartości certyfikatów upoważniających do wykupu środków dewizowych w latach 1987—1995.

2. Rachunki odpisów dewizowych o charakterze majątkowym, otwarte przed wejściem w życie zarządzenia, prowadzone są przez banki dewizowe jako rachunki „M”. Wysokość oprocentowania wkładów terminowych określona w § 3 ust. 2 ma zastosowanie do tych rachunków po upływie zadeklarowanego terminu. Rachunki majątkowe z wkładem terminowym 6-miesięcznym i 5-letnim, otwarte przed wejściem w życie zarządzenia, podlegają po upływie zadeklarowanego terminu wypowiedzeniu.

§ 7. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 29 listopada 1982 r. w sprawie oprocentowania lokat terminowych odpisów dewizowych jednostek gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 29, poz. 257).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: W. Baka

276

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW RADIA I TELEWIZJI „POLSKIE RADIO I TELEWIZJA”

z dnia 15 grudnia 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 2¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” z dnia 31 października 1985 r. w sprawie opłat za używa-

nie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 264) w § 1 w ust. 1, w tabeli w poz. 1 w rubryce 4 liczbę „450” zastępuje się liczbą „600”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Przewodniczący Komitetu do Spraw Radia i Telewizji:
J. Roszkowski